

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТИКЪ

ОФФІЦІАЛЬНАЯ

№

ГАЗЕТА

74.

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZEDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 23-го Сентября.—1847—Wilno. WTORĘK, 23-go Września.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТИЯ.

Санктпетербургъ, 15-го Сентября.

6-го Сентября, въ 3½ часа пополудни, Государь ИМПЕРАТОРЪ изволилъ прибыть въ городъ Орель, где омопрѣвъ Орловскій-Бахтина Кадетскій Корпусъ, отправился далѣе по тракту въ Киевъ, куда и прибыть, въождѣніомъ здравіи, 8-го числа, въ седьмомъ часу утра; въѣзжалъ въ городъ, Его Величество изволилъ посѣтить Киево-Печерскую Лавру, гдѣ и приложился къ чудотворной Иконѣ Божіей Матери и Св. помощамъ.

Въ Московскихъ Вѣдомостяхъ сообщаютъ слѣдующую краткую рѣчь, которою Высокопреосвященнѣйший Филаретъ, Митрополитъ Московскій, привѣтствовалъ Государя Императора въ Успенскомъ Соборѣ, при вступлении въ оній Его Величества, 4-го Сентября:

„Благочестивѣйшій Государь! И сей годъ будетъ свѣтель въ лѣтописи Твоїй древней столицы свѣтомъ Твоего въ ней присутствія.

СМѢСЬ.

Ось употребленіи муки изъ зарытаго въ землѣ испорченаго картофеля.

Въ офиціальной газетѣ Царства Польскаго сообщаютъ слѣдующее: „Въ деревнѣ Бонковѣ, Опатовскаго Уѣзда Радомской Губерніи, при случайному въ этомъ году разрытии ямы, въ которой, восемь лѣтъ тому назадъ, былъ зарытъ гнилой картофель, найденъ онъ изсохшимъ, а внутри его заключались бѣлые комки муки. Изъ муки этой, выполосканной въ водѣ-были приготовлены и сварены галушки, оказавшіеся вкусными. Въ послѣдствіи изъ нея, съ примѣсью ржаной муки, начали выпекать хлѣбъ, и онъ пайденъ питательнымъ.”

Жители сосѣднихъ деревень, нуждающиеся въ хлѣбѣ, узнавъ о семъ открытии, начали отыскивать подобный имъ, засыпанный назадъ тому 4, 8 и даже 20 лѣтъ, и вездѣ находили муку, подобно вышесказанной, годную къ употребленію въ пищу, кромѣ ямы, заброшенныхъ предъ 20 годами, въ которыхъ найденную муку нельзя было выполоскать; но и эту муку, торговцы покупали для техническаго употребленія и платили за нее по 5 руб. 25 к. сер. за корецъ.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 15-go Września.

Dnia 6-go Września, o godzinie 3½ po południu, JEGO CESARSKA Mośc raczył przybyć do miasta Orła, gdzie obejrzał Korpus Kadetów Bachtina, udał się w dalszą drogą traktem do Kijowa, dokąd też przybył w pożądanym zdrowiu, d. 8-go, o godzinie 7-ej z rana. Wjeżdżając do miasta, JEGO CESARSKA Mośc raczył odwiedzić Kijawski-Pczerski Monastyr, gdzie oddał cześć Cudownemu Obrazowi Matki Bozkiej i relikwiom Świętych.

W Gazecie Moskiewskiej umieszczono nastepnãą krótką przemowę, którą Najprzewielebniejszy Filaret, Metropolita Moskiewski, powitał Najjaśniejszego Pana w Soborze Wniebowzięcia, przy wejściu do JEGO CESARSKIEJ Mości, 4-go Września:

„Naprawowierniejszy MONARCHO! I ten rok będzie jaśniął w kronice Twojej starożytniej stolicy, blaskiem Twojej w niej obecności.

ROZMAITOŚCI.

O UŻYTKU MĄKI Z KARTOFLI NADPSUTYCH W ZIEMI ZAKOPAŃCZYCH.

Gazeta Rządowa Królestwa Polskiego, zawiera co nastepuje: „W roku bieżącym, we wsi Bąkowej, w Powiecie Opatowskim, Gubernii Radomskiej, po przypadkowem rozkopaniu dołu, który przed ośmiu laty zupełnie był zasypany z psującymi się kartoflami, znaleziono teraz kartofle te zeszłe, wewnątrz białą mączkę zbitą zawierającą. Z mączki téj, w wodzie zarobione kluski, były smaczne, a z dodatkiem żytnej mąki wypieczony z niej chleb, okazał się pożywnym.”

Mieszkańcy okolicznych wiosek, potrzebujacy chleba, dowiedziawszy się o takowem odkryciu, zaczęli odgrzebywać podobne doły kartoflane, od lat 4, 8 i 20 zasypane, i znajdowali w nich równie użyteczną mączkę, wyjawszy dołu od 20 lat zasypanego z kartoflami, których mączkę nie mogła być opłokaną. Handlarze zakupywali mączkę tą do użycia technicznego, płacąc za korzec po rub. sr. 5 kop. 25.

„Петръ Великій, направляя жизнь Россіи ко
внѣшимъ сношеніямъ, далъ ей другую столицу: Ты,
Благочестивій Государь, воззваша виутренюю
жизнь Россіи, кажется, изъ двухъ столицъ дѣлаешь
одну, одинаково полнымъ вниманіемъ Твоимъ къ обѣмъ,
частымъ благотворнымъ присутствіемъ Твоимъ
въ древней, и сближеніемъ ихъ, чрезъ улучшеніе и
усиленіе сообщеній.

„Радостными и благодарными сердцами взываемъ
къ Царю Царей о продолженіи и умноженіи благословеній
Его надъ Тобою и надъ всѣми вѣтвами и от-
раслями Твоего державного Рода.“

Въ Четверкъ, 11-го Сентября, въ залѣ заведенія
искусственныхъ минеральныхъ водъ, данъ былъ обѣдъ
въ честь знаменитаго Кобдена. Учредителями обѣда
были иностранные негоцианты, но въ числѣ подписанчиковъ
находилось также нѣсколько русскихъ купцовъ,
русскихъ сановниковъ и литераторовъ. Въ Ильинцу,
12-го числа, Кобденъ поѣтилъ биржевое собрание,
какъ-бы желая отблагодарить наше купечество за раз-
дущій пріемъ, оказанный ему наканунѣ во время
обѣда, въ честь его дашаго, а вмѣстѣ съ этимъ и
проститьса. Сегодня онъ уже уѣхалъ изъ Петербурга
въ Гамбургъ, гдѣ вѣроятно ожидаются его новыхъ
блестательныхъ торжества.

Въ Могилевскихъ Губернскихъ Вѣдомостяхъ читаємъ: „14-го прошедшаго Іюля, въ Могилевѣ и о-
крестностяхъ его, на юго-западной сторонѣ горизонта,
около луны, видно было рѣдкое явление—большой че-
тырехконечный крестъ яркаго огненнаго цвѣта. Луна,
въ первой своей четверти, представлялась въ обыкно-
венному видѣ и обыкновеннаго цвѣта, въ самой сре-
динѣ попечника креста. Явление началось въ 10-мъ
часу вечера, и продолжалось до 3-хъ часовъ утра.
Крестъ сначала былъ невеликъ и блѣднаго цвѣта, по-
томъ увеличился въ сажень (?) и болѣе, и принялъ
красно-огненный цвѣтъ, который нѣсколько разъ ме-
нялся, то блѣднѣлъ, то краснѣлъ. Когда крестъ уве-
личился, то въ углахъ, соединяющихъ верхнюю его
часть съ попечникомъ, надъ луной, видны были лучи
такого же цвѣта, какъ и крестъ, но нѣсколько блѣ-
днѣ. Нижняя часть креста была гораздо длиннее
верхней.

„Это явление замѣчено многими городскими и
сельскими жителями.“

Въ Газетѣ Кавказъ напечатано слѣдующее на-
бліденіе Доктора Э. С. Андреевскаго о холерѣ:

„При появлении холеры въ Дагестанскомъ и Самурскомъ дѣйствующихъ отрядахъ, не только мною, но и многими изъ Гр. Медиковъ этихъ отрядовъ, употребляемъ былъ съ большимъ успѣхомъ и въ са-
мыхъ сильныхъ болѣзнейшихъ припадкахъ такъ назы-
ваемый Воронежскій эликсиръ.

Представленные въ Правительственную Комиссию
Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, Радомскимъ Граж-
данскимъ Губернаторомъ, картофель и мука, изъ раз-
ныхъ мѣстъ, тѣлько были юни найдены, по раз-
смотрѣніи въ Медицинскомъ Совѣтѣ и химическомъ
испытаніи, оказали всѣ свойства чистаго крахмала, а
потому Медицинскій Совѣтъ заключилъ, что мука изъ
испорченаго картофеля, который, въ плотно зары-
тыхъ ямахъ, оставался долгое время, послѣ очищеній
и выполоскания ея холодною водою не заключаетъ въ
себѣ ничего вреднаго здоровью и имѣть одинакія свой-
ства съ мукою получаемою изъ здороваго картофеля
искусственнымъ образомъ.

Предсторожности, которыя соблюдать нужно при
откапываніи картофеля и приготовленіи изъ онаго му-
ки, суть слѣдующія: 1) Не должно предпринимать от-
капыванія давно заброшеныхъ картофельныхъ ямъ,
вдругъ и картофеля не вынимать сразу, но постепен-
но, слоями, лабы вредные для здоровья гасы, скопив-
шіеся въ ямахъ, могли выдѣти, и въ замѣнѣ гасовъ
вопло въ ямы достаточное количество атмосфернаго
воздуха. 2) Вынутый картофель, по очищеніи отъ ко-
жицы, земли, песку и другихъ постороннихъ частичекъ,
нужно полить въ соотвѣтственномъ сосудѣ сперва не
большимъ количествомъ холодной воды, такъ чтобы его

„Piotr Wielki, zwracajÄc życie Rossji ku zewnÄ-
trznymъ stosunkomъ, dał jÄj drugą stolicę: Ty, Najprawo-
wierniejszy Monarcho, podnosząc wewnątrzne życie Rossji,
zdaje się, iż z dwóch stolic cz nisz jedna, przez rów-
niez zupełne wzgldy Twoje dla obydwóch, przez częstą
zbawienną obecność Twoją w starożytnej, i przez zbliżenie
ich, za pomocą ulepszonéj i częstszej komunikacyi.

„Radośnemi i wdzięcznemi sercami wołamy do Króla
Królów o przedłużenie i pomnożenie błogosławieństw
Jego nad Tobą i nad wszystkimi liniami i gałęziami Two-
jego panującego Domu.“

We Czwartek, d. 11-go Września, w sali zakładu
sztucznych wód mineralnych, dany był tu obiad na cześć
znakomitego Cobdena. Uczestniciliem téj urody byli obcy
negocianci, w liczbie wszakże należących do sklepki, znaj-
dowali się także niektórzy Rosyjscy kupcy, Rosyjscy ur-
zędujący i literaci. Nazajutrz, d. 12, P. Cobden odwie-
dil zgromadzenie gildy, jak gdyby chciał odwiedzić na-
szemu kupiectwu, za uprzejme przyjęcie, okazane mu pod-
czas wezorajszego obiadu, a razem też chcąc je pożegnać.
Dnia 14 wyjechał z Petersburga do Hamburga, gdzie go
nowe zapewne czekają uroczystości.

W Mohylewskiej Gubernialnej Gazecie umieszczony
jest artykuł następujący: „Dnia 14 Lipca ter. roku, w sa-
mym Mohylewie (nad Dniem) i okolicach, na połud-
niowo-zachodniu stroni widoku krzyża, ukazało się szcze-
gólnie zjawisko—wielki, czworo-ramienny krzyż jaskrawo-
ognistej barwy. Xięzyc, w pierwszej kwadrze, w zwyczaj-
nym kształcie i barwie swojej, był w samym środku krzy-
ża, na przecięciu ramion. Zjawisko zaczęło się około go-
dziny 10 wieczornej, a trwało do 3 rannego. Zrazu krzyż
był niewielki i bladawy, następnie powiększył się do dlu-
gości sążnia (?) i więcej, i przeszedł w czerwoną-ognisty
kolor, który mienił się pokilkakroć, to bledniał, to czer-
wieniał. Kiedy krzyż doszedł najwięcej swojej rozcia-
głości, wtenczas, w zwierchnich kątach przecięcia ramion,
ponad księzcem, pokazały się promienie tejże bar-
wy co i sam krzyż, acz nieco bladsze. Dolne ramię
krzyża było daleko dłuższe od wierzcholego.

„Zjawisko to było widziane przez wielu mieszkań-
ców miasta i okolic.“

Gazeta Klinkaz umieściła następujące postrzeżenia
nad cholerą przez D-ra Andrzejewskiego:

„Za ukazaniem się cholery w oddziałach wojsk Da-
gestańskim i Samuriskim, lekarstwo znane pod nazwaniem:
Elixiru Wóronezkiego, było używane nie tylko prze-
mnie, ale i przez kilku innych Lekarzy z wielkim skut-
kiem, nawet w najmocniejszych przypadkach choroby.

Nadeslane do Komisji Rządowej Spraw WewnÄ-
trznych i Duchownych przez Gubernatora Cywilnego Rad-
omskiego próby takich kartofli, z różnych miejsc pocho-
dzące, przy ogrzaniu ich przez Radę Lekarską i de-
pełnieniu z nimi prób chemicznych, okazały wszystkie
własności czystego krochmalu; dla tego też Rada Lekarska
wyrzekła, że mączka otrzymana z kartofli nadpusztych, które
przez długi czas trzymane były w dołach zupełnie zasypanych, po jej oczyszczeniu i wypłokaniu wodą
zimną, nie zawiera nic zdrowiu szkodliwego, i ma jedna-
kowe właściwości z mączką otrzymwaną sztucznie z kartofli
zdrowych.

Przy wykopywaniu atoli kartofli takich, robienia
z nich mączki, następujące zachowańe wypada ostrożności:
1) Nie należy przedsiębrać odgrzewania zasypywanych
oddawna dołów kartoflanych raptownie, i wydobywać
z nich kartofle od razu, lecz wykonywać to trzeba zwolna,
warstwami, aby wyziewy zdrowiu szkodliwe z nich wyszły,
a w miejscu ich dostało się do dołów takich atmosferyczne
powietrze. 2) Wydobyte kartofle oczyścić trzeba z łupiny,
ziemi, piasku i innych obcych cząstek, i polać, w stosunku
naczyniu, niewielką ilością zimnej wody, ażeby się w niej
tylko zanurzyły; potem rozmiekać brytki rozgnieść na
jednostajną masę i rozrobić większą ilość wody; uaresz-

„Не входя въ подробное обсуждение его составъ-
щихъ частей, которыя покажутся страннымы сконче-
ніемъ разнородныхъ веществъ *), ограничусь изложе-
ниемъ дѣйствій его на болѣвыхъ одержимыхъ холеро-
зака, сиръ поднимаетъ пульсъ, производить теплоту,
развивается сильную испарину, прекращаетъ судороги,
имѣеть же съ этимъ онъ причиняетъ жгучую боль
или жару въ желудкѣ, которые впрочемъ въ непро-
должительномъ времени проходятъ отъ употребленія
въ большомъ количествѣ жидкостей преимущественно
холодной воды.

жидкой воды. Эликсиръ употребляется нижеслѣдующимъ образомъ: какъ только больной почувствуетъ первые признаки холеры, ему даютъ до тридцати капель эликсира съ водкою или же съ какпмъ инбудъ ароматнымъ настоемъ и пр., напр. настоемъ изъ мяты, мелиссы, а потомъ укутываются страждущаго набрасывая на него, что находится подъ рукою: одѣло, бурки, туалы. Растираніе членовъ содѣствуетъ къ скорѣйшему прекращенію судорогъ. Если работа продолжаетъся, то чрезъ полчаса повторяютъ приемъ, который обыкновенно уже остается въ желудкѣ. Спустя полчаса послѣ этого, можно больному дозволить пить вдоволь ходовой воды или горячаго чаю, смотря потому, къ чему имѣеть болѣе позыву. Поть появляется въ саломъ непродолжительномъ времени, и прези не сколько часовъ больной почти совершенно здоровъ. Изъ 34 драгунъ заболѣвшихъ такими признаками холеры во время ея разграра въ высшей степени, умеръ только 1.

При знакахъ совершенно развитой холеры, дается больному именѣе двухъ столовыхъ ложекъ эликсира и соблюдастся все, какъ выше сказано. Въ случаяхъ, которые имѣютъ возможность наблюдать, больной точасъ дѣлается теплѣе, корти въ рукахъ и ногахъ уменьшаются или совершенно пристанавливаются и появлялась испарина, которая весьма часто оказывалась спасителью, если здоровье больнаго предварительно не было разстроено физическимъ недомѣромъ изнуреніемъ или нравственными вредными влияниями.

„Противувоспалительные средства, преимущественно слабительные, каломель и кровопускания, за исключениемъ весьма немногихъ случаевъ, были или бесполезными, или же нагубными; теперь на высотахъ до 7,000 фут. надъ уровнемъ Каспийского моря, быть можетъ это обстоятельство и подлежало бы некоторому измѣнению.

„Эликсиръ, употребляемый вышеупомянутым способомъ, въ нѣсколькихъ отчадныхъ случаяхъ, ходьбы въ Аварской, Мехтулинской и Шахманской милиціи, а также между чинами и прислугою главной квартиры, оказывалъ постоянно большую пользу и

*.) Вода́ рецептъ эликсира: Спирту 2½ кварты, на-
шатыря 8 золот., селитры 10 золот., перцу 10
золот., острой водки 4 золот., уксусу ½ кварты,
бѣлой нефти (*naf'ty*) 4 зол., деревянного масла 2
ложки, мыты перечной ½ фунта. Все смѣшавъ
вмѣстѣ, поставить для настоя въ теплое мѣсто
на 12 часовъ.

покрылась только поверхность картофеля; погомъ, размѣгченные комки растереть въ массу, которая разводится въ, большемъ уже количествѣ воды, пока сопрѣщенію не распустится; за тѣмъ дается время отстояться, послѣ чего чистая вода сливается. Дѣятствіе это повторяется до тѣхъ поръ, пока вода сдѣлается чистою и будетъ безъ гнилаго запаха. Очищенная симъ способомъ мука, сушится и хранится для употребленія.

Открытие это Правительственная Комиссия Внутренних Дѣл доводить до всеобщаго сведения, съ тою цѣлью, чтобы впредь испорченаго картофеля не потреблять, а плотно зарывать на 2, 3 и даже 4 го-да въ землю, избирая для того грунтъ песчаный, возвышенный, и стараясь при зарываніи соблюсти ту же предосторожность, чтобы доступъ атмосфернаго воздуха, для воспрепятствованія дальнѣйшаго гниенія картофеля, былъ совершенно прекращенъ. Между тѣмъ полицейскимъ и въ особности медицинскимъ властямъ поручается имѣть за симъ наблюденіе и сообщать Правительственной Комиссіи Внутреннихъ Дѣлъ всѣ опыты и замѣчанія, какія по сему предмету представятъ ся, дабы въ послѣдствіи можно было открытие это сдѣлать болѣе подтвержденнымъ.

„Nie wchodząc w szczególnowy rozbiór jego składu, który przedstawia dziwną mieszaninę substancji różnorodnych**), ograniczę się skreśleniem jego skutków na osobach dotkniętych cholera. Elixer ten przyspiesza pułs, obudza ciepło, sprawia obsią poty, wstrzymuje kurcze; sprawia przytłem palący ból w żołądku, który wszakże wkrótce przechodzi, za użyciem obficie napoju, najlepiej wody zimnej.

Elixir nazywa się następującym sposobem: jak tylko chory poczuje pierwsze symptomy cholery, daje mu się elixir aż do 30 kropel w wodce, albo w jajie kolwiek infuzji aromatycznej, jako *infusum menthae*, albo *i-fum Melissae*, a następnie obwija się chory w to, co jest pod ręką; koldrę, płaszcz i t. p. Nacieranie ciała przyśpiesza ustanie kurczów. Jeżeli womity nie ustają, powtarza się po przejściu pół godziny doza elixiru, która zwykle już nie bywa wyrzucona przez chorego. W pół godziny potem można już choremu pozwolić pić wodę zimną lub ciepłą herbatę, co mu się lepiej podoba. Wtedy następują poty i prawie zawsze po kilku godzinach chory wraca do zdrowia. Ze 34 dragonów, dotkniętych cholera w perio-
dzie jej największej siły, tym sposobem traktowanych, jeden tylko umarł.

„Kiedy cholera jest zupełnie rozwinięta, daje się choremu dwie łyżki stołowe elixiru i postępuje się jak wyżej. W przypadkach, które sam uważałem, chory natychmiast stawał się cieplejszym, kucze w ręku i nogach zmniejszały się lub ustawały zupełnie, i następowały poty, które zazwyczaj ratowały chorego, jeżeli konstytucja jego nie była zwalona przez jakieś nadużycia lub przez cierpieńia moralne.

„Lekarstwa przeciw zapalne, szczególnie laksujące, kalomel i kwi puszezanie, były, z nader małymi wyjątkami, niepożyteczne, a nawet szkodliwe, lubo zkaż. inąd w krajobrazie, gdzie cholera naprzód się zjawiła i które wyniesione są na 7,000 stóp nad poziom morza Kaspijskiego, te lekarstwa mogły być bardziej skuteczne.

„Używany w sposobie wskazanym elixir, był bardziej pomocnym w wielu ostatecznych przypadkach cholery pomiędzy milicją Awarską, Mechthulińską i Szamchańską, tużścież w głównej kwaterze, i już wielu chorych w Chodźlanach zupełnie wróciło do zdrowia i dawnych swych zajęć.

* Oto jest recepta elixiru: spirytusu 2½ kwarty, soli amoniackiej 8 drachm, saletry 10 drachm, pieprzu 10 drachm, selwaseru 4 drachmy, octu ½ kwarty, uaf-ty bialej 4 drachmy, oliwy 2 łyżki, mięty pieprzowej ½ funta. Wszystko to zmieszać i postawić w miej-
scu ciepłem na godzinę 12.

cie mieszkańców dozwolić, aby się odstała i zlać z nią wodę. Działanie to powtarzać należy, dopóki woda nie przestanie farbować się i nabierać woni nieprzyjemnej, następnie za pomocą wysuszyc i zachować do użytku.

Powyzsze odkrycie Komissya Rzadowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych podaje do wiadomości publicznej, aby na przyszłość psujących się kartofli nie niszczono, lecz je zakopywano w ziemie należycie na 2, 3 i nawet 4 lata, przeznaczając na ten cel grunty piaszczyste, wzniestiony, i zachowując przy zakopywaniu t szczytowo ostrzość, aby przystęp powietrza atmosferycznego był przerwany, celem zapobieżenia dalszemu gniciu kartofli. Nadto, poleconem zostało w ładzom policyjnym, szczególnie lekarskim, aby czuwały nad dopełnieniem wskazanych tu ostrzości i donosiły Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych o wszelkich w temierze spostrzeżeniach i wypadkach doświadczeń, celem uczynienia rzeczy tej jeszcze użyteczniejszą w przyszłości.

многие изъ пораженныхъ холерою въ Ходжалъ-Махи, уже давно выздоровѣли и принялись за обычныя занятия. Умеръ только Кабардинскій узденъ Асланъ-Бекъ, который отказался отъ вторичнаго пріема эликсира и притомъ бросилъ себѣ кровь, а также изъ конюшенней Г. Главнокомандующаго прислуги Драгуна Бѣлова, человѣкъ тѣлосложенія слабаго, которому прежде того дано было рвотное.

„Предполагая, что въ составѣ эликсира входитъ какая нибудь составная часть, которая отдельно имѣеть благотворное дѣйствіе противу холеры и принимающая въ соображеніе, что эликсиръ приготовленный въ лагерѣ у аула Ходжалъ-Махи, за неимѣніемъ нефти, безъ оной, не оказывалъ никакого или весьма сомнительное пособіе больнымъ одержимымъ холерою, я употреблялъ вмѣсто эликсиру одну только нефть и дошелъ до слѣдующаго результата. Бѣлая или лучше сказать красная нефть, даваемая съ водкою, воду или съ ароматнымъ настоемъ травъ количествомъ отъ 6 до 12 и 15 капель, тотчасъ и неминуемо прекращаетъ торpidный поносъ, сопровождаемый бурчаніемъ въ желудкѣ и часто, безъ всякой впрочемъ рѣзы, предшествующей полному развитію болѣзни. Этотъ поносъ изнурялъ иногда больного въ продолженіе немногихъ часовъ до такой степени, что едва ли можно было разумѣть черты знакомаго лица. Холера появлялась почти у всѣхъ, которые страдали этимъ поносомъ, и за неимѣніемъ нефти, немогли воспользоваться этимъ спасительнымъ средствомъ.

„Въ совершенно развитой холерѣ, я также употреблялъ нефть, и болѣе 12 человѣкъ перенесли болѣзнь такъ легко, что некоторые уже выздоровѣли, а другіе подаютъ надежду къ скорому совершиенно му поправленію. Кромѣ меня, убѣдились наиболѣе въ отличномъ дѣйствіи нефти старшій медикъ Дагестанскаго отряда Штабъ-Лекарь Годзевскій, который испыталъ ее на себѣ, и Баталіонный Лекарь Эриванскаго Карабинернаго полка, Г. Венгрицкій. Долгомъ считаю для предупрежденія всякаго недоразумѣнія присовокупить, что нефть, нами употребляемая, была нефть, известная въ продажѣ подъ определеніемъ „бѣлой“; тѣ которые повторяли наши опыты, не упустить изъ виду разницу между этою красноватою нефтью, и нефтью бѣлою, совершенно очищеною, выписываемою изъ аптекъ.“

Вильна.

2-го Сентября скончался здѣсь, къ общему сожалѣнію, на 76 году отъ роду, бывшій Виленскій Гражданскій Губернаторъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ и Кавалеръ ордена Св. Анны 2-й степени алмазами украшенаго, Петръ Григорьевичъ Горнъ.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТИЯ.

ГЕРМАНИЯ.

Ихъ ИМПЕРАТОРСКАЯ ВЫСОЧЕСТВА ГОСУДАРЬ НАСЛѢДНИКЪ ЦЕСАРЕВИЧЪ И ГОСУДАРЫНЯ ВЕЛИКАЯ КНЯГИНА ЦЕСАРЕВНА, пріѣзжавшіе въ Стутгартъ, для празднованія тамъ тезоименитства, бывшаго 30-го Августа, изволили выѣхать оттуда въ Баденъ, для посѣщенія Великогерцогскаго Двора. (Jour. de St. P.)

Австрия.

Вѣна, 13 Сентября.

Недавно, въ *Frankfurt Ober-Postamts-Zitung* было помѣщено извѣстіе, будто бы императрица Марія-Луиза, герцогиня пармская, по весьма-разстроенному здоровью, намѣрена отказатьсь отъ правленія и жить въ Австріи. Это извѣстіе кажется неосновательнымъ.

— По извѣстіямъ изъ Милана, сообщаемымъ въ Австрійскомъ Наблюдателѣ, тамъ произошли, въ послѣдніе дни (5—8 числа), беспокойства, поводомъ къ которымъ послужилъ торжественный вѣздъ туда архиепископа. Впрочемъ, благодаря энергическимъ мѣрамъ, принятымъ полиціею и жандармами, спокойствіе было восстановлено, и многие зачинщики взяты подъ стражу. Жизни не лишился никто, кроме одного человѣка, задавленаго въ тѣснотѣ. Противъ виновныхъ наложено судебнное слѣдствіе.

Umarł tylko Uzdrój Kabardynski, Aslan-Bek, który nie chcia³ przyj±æ powtórnej dozy elixiru i nadto ka¿ał sobie krew puścić, oraz dragon Bielow, zostaj±cy przy stajniach Głównodowodz±cego, który by³ słabego sk³adu cia³a i przedtem brał emetijk.

„Podejrzewajac, ze w składzie elixiru jest co¶ takiego, co pojedynczo uzyte jest prawdziwem na cholera lekarstwem, i zważając, że elixir robiony w obozie pod œuem Chodžał-Machi, poniewa¿ nie miał w sobie nafty, nie czynił pewnego skutku, u¿ylem zamiast elixiru samej jednej nafty i otrzymalem wypadek nastêpujacy: Nafta biala, czyli właściwie mówiąc nafta czerwona, brana w wóde, wodzie lub w infuzji zio³ aromatycznych, w dozie od 6 do 12 albo nawet 15 kropel, zatrzymuje natychmiast biegunkę, która poprzedza, częstokroć bez ranienia, zupełne rozwinięcie choroby. Ta biegunka wycieczka niekiedy w ciągu kilku godzin chorego do takiego stopnia, ze z trudnoœcią mo¿na było rysy jego rozpoznać. Cholera objawia³a się prawie u wszystkich co mieli biegunkę, a nie uciekali siê do nafty.“

„Uzywałem równie¿ nafty w razach, kiedy cholera była zupełnie rozwinieta, i na dwunastu osobach kilka ju¿ ca³kiem jest uleczonych, a inne ka¿ą spodziewać siê rybatego i zupełnego wyzdrowienia. Skutecznoœ nafty równie¿ zosta³a sprawdzona przez D-ra Hodziewskiego, g³ownego Lekarza oddzia³u Dagestaniskiego, który doświadczył jej na sobie samym, i przez P. Wieprzkiego, Chirurga batalionowego p³oku Erywańskiego karabinierów. Za³ujemy wszyscy, ze w epoce najwiêkszego natêżenia cholery w obozie, mieliśmy nader ma³y iloœ nafty, tak, iż trzeba było liczyć ją na krople. A¿eby zapobiedz wszelkiemu niezrozumieniu, muszę dodać, ze nafta, którzej uzywaliœmy, znana jest w handlu pod imieniem nafty bialej; ci co maj¹ jêj u¿ywajê, nie powinni zapominać róznicy, jaká zachodzi miêdzy tą nafta, która jest czerwonawa i nafta ca³kiem biala i oczyszczoną, przedajaca siê w aptekach.“

WIELKIE KOLONY.

Dnia 2-go Wrze¶nia, umarł tu z powszechnym żalem, mając wieku lat 76, by³ Wileński Cywilny Gubernator, Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler Orderu Św. Anny 2-ej klasy brylantami ozdobionego, Piotr Horn.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Niemcy.

ICH CESARSKIE WYSOKOŒ NASTĘPCA CESARZEWICZ I WIELKA XIĘŻNA CESARZEWNA, którzy przybyli do Sztutgardu dla obchodzenia tam dnia Innenin, przypadaj±cego 30 sierpnia, raczyli udaæ siê z tamta do Baden, dla odwiedzenia Wielko-Xiê¿cego Dworu. (Jour. de St. P.)

AUSTRIA.

Wiedeń, 13 wrze¶nia.

Niedawno w *Frankfurter Ober-Postamts-Zeitung*, umieszczona by³a wiadomoœ, jakoby Cesarzowa Marya Ludwika, Xiêżna Parmy, z powodu oslabionego zdrowia, chcia³a złożyć ca³kiem swerzady i zamieszkać w Austrii. Wiadomoœ ta zdaje siê byœ bezzasadn¹.

— Podlug wiadomoœi z Medyolanu, ogłoszonych w *Dostregecu Austryackim*, zaszły tam w ostatnich dniach (5 do 8) zaburzenia, powodem do których by³ uroczysty wjazd na stolicę tamtego Arcybiskupa. Zresztą, dzia³ki energicznym źródkiem, u¿ytym przez policja i żandarmów, spokojoœ przywróconą zosta³a i wielu przywodów rozruchu uwieziono. Życia nie utraci³ nikt, pròcz jednego cz³owieka, uduszonego w natłoku. Przeciwko obwinionym przedsięwzięto śledztwo sadowe.

— Князь Меттерніхъ не оставилъ ужъ пынъ Вѣнѣ, какъ прежде предполагалъ, по причинѣ предстоящихъ сложныхъ занятій.

— Статья и конференцъ-министръ графъ Колоратъ опасно заболѣть въ своемъ имѣніи, въ Богеміи.

— Окончательное устройство Krakowa, какъ главнаго города западной Галиции, и преобразование мѣстныхъ начальствъ, послѣдуетъ съ 1-го января 1848 г.

Франция.

Парижъ, 15 Сентября.

Вчера происходило въ Сенѣ-Клу опять засѣданіе совѣта министровъ, въ присутствіи Короля. На этомъ засѣданіи находились министры: Гизо, Дюшатель, Геберъ, Сальвади, Трезель, Жайръ и герцогъ Монтебелло. Прежде того Король принималъ Королеву Христину и князя Ріанзареса. Въ Воскресенье, вечеромъ, было гуляніе въ паркѣ Сенѣ-Клу, при многочисленномъ стечениіи народа. Причины: Жуэвильскій и Монпансьерокій, послѣ обѣда прогуливались пѣшкомъ съ супругами сонми. Герцогъ Немурскій только вчера возвратился изъ Компьенского лагеря въ замокъ Сенѣ-Клу. При крещеніи герцога Гиза, герцогъ Немурскій былъ восприемникомъ отъ имени герцога Салернскаго. Всѣ находящіеся въ Парижѣ министры, канцлеръ и великий референдарій палаты первъ, герцогъ Брокли и г-нъ Бартъ, по случаю крещенія герцога Гиза, приглашены были къ Королевскому столу.

— Въ *Union Monarchique* пишутъ: „Можемъ увѣритъ, что лордъ Пальмерстонъ действуетъ совершиенно заодно съ союзниками Короля Изабеллы, клушнѣющими Салическаго закона о престолонаслѣдіи, т. е. чтобы при наѣзденіи министерства представить новымъ Кортесамъ проектъ закона обѣ измѣненій порядка наслѣдія Испанскаго престола. Лордъ Пальмерстонъ, говорятъ, объявилъ, что спокойствіе Испаніи тогда только будетъ упрочено, когда женская линія исключена будетъ отъ престолонаслѣдія, если Королева Изабелла не будетъ иметь дѣтей мужскаго пола. Въ такомъ случаѣ Испанская корона досталась бы дона Франциску де Нуала, или наследникамъ его мужскаго пола..”

— Завѣнія газеты наполнены сегодня извѣстіями о бѣ покойныхъ движеніяхъ въ Генуѣ, Ливорно, Міланѣ, Мессинѣ, Реджіо и проч., но не сообщаютъ ни одного достовѣрнаго факта, который бы важенъ въ политическомъ отношеніи. На марсельской биржѣ носился третьякъ для слухъ, будто бы англичане сдѣлали высадку въ Анконаѣ.

— Въ данной статьѣ обѣ италійскихъ газетахъ, *Journal des Débats* представляетъ, какъ необходимо Наполеону IX-му порядокъ и миръ для обезспеченія успѣха великаго предпріятія, съ которыемъ Наполеонъ хочетъ соединить свое имѣ. Въ редакцію этого журнала пишутъ изъ Рима, что волненіе, произведенное послѣдними происшествіями, мало-по-малу угихло, и что, благодаря историческому сдѣлкѣ, оказавшему Наполеону новыѣ статѣ-секретаремъ, Римскимъ губернаторомъ, национальному гвардію и вообще всею умѣренной партию, правительство получило опять нѣрѣбъ, который, вѣроятно, останется заnimъ на всегда. Напротивъ, *Journal des Débats* сильно порицаѣтъ мятежная выходки въ Луккѣ и Ливорно. „Эти извѣстія очень огорчили насъ”, говорить министерскій журналистъ. „Мы надѣвались, что Итальянцы, отказавшись отъ прежнихъ зблуждѣній, обратятъ свои усилия на здѣшнія и мірные улучшія и никогда больше не станутъ пытаться силой вынуждать отъ правительства уступокъ, которая лишь тогда могутъ быть прочными, когда они основаны на взаимномъ согласіи между правительствомъ и народомъ. Принуждать правительство слѣдовать одни изъ желаній възлюбленнаго народа значитъ пролагать дорогу революціи и снова начинать пагубныя попытки, которая не должны бы заѣвляться по ту сторону Альпъ.”

— Въ Монтерѣ приуждены теперь, пошли какъ-дай день опровергать подозрительныя предположенія оппозиціонныхъ газетъ о разныхъ ограбленіяхъ управлѣнія. Вчера, два объявленія его были направлены противъ газетъ *Siecle et Courrier Francais*, которыхъ распространяли ложные слухи о чиновникахъ военнаго министерства и о противузаконіи отданіи денегъ взамѣнъ жундамъ.

— Xiâre Metternich nie opuści już teraz Wiednia, jak bý zamierzyl, a to z powodu nauwai zatrudnien.

— Cesarski Minister Stanu i konferencyj, Hr. Kolowrat, niebezpiecznie zachorował w dobrach swych, w Gzechach.

— Ostateczne urzadzenie Krakowa, jako stolicy zachodnio galicyjskiego gubernium, oraz organizacja władz miejskowych, ma nastapić w d. 1 stycznia 1848 r.

Francja.

Paris, 15 wrzesnia.

Wezoraj znowu odbyla sie w St. Cloud rada ministralna, pod prezydencj旲 Króla. Obecny byli Ministrowie: Guizot, Duchatel, Hebert, Salwandy, Trezel, Jazy i Xaze Montebello. Królowa Krystyna i Xaze Rianzares mieli wprzdy u Króla posłuchanie. W Niedziele, wieczorem, dawany był festyn w zwierzyńcu St. Cloud, przy wielkim natoku ludu. Xiązeta: Joinville i Montpensier, po obiedzie, przechodziły się ze swoimi małżonkami po zwierzyńcu. Xaze Nemours powrócił do piętra wezoraj z obozu pod Compiègne do St. Cloud. Przy chrzcie Xiecia Guise, Xaze Nemours zastępował, jako ojciec chrzestny, Xiecia Salerno. Wszyscy, znajdujący siê w Paryżu Ministrowie, Kauclerz i Wielki Referendarz Izby Parów, Xaze Broglie i P. Barthe, z okolicznosci chrztu Xiecia Guise, obiadowali u Królewskiego stołu w St. Cloud.

— *Union monarchique* donosi: „Możemy zapewnić, że Lord Palmerston w zupełnym jest porozumieniu z do radzicami Królowej Izabelli, aby prawo salickie dla jej potomstwa uchylić, t. j. przy terraźniejszym ministerstwie, nowym Korzezem przedstawić prawo, zmieniające następcstwo tronu w Hiszpanii. Lord Palmerston miał oświadczenie, że pokój w Hiszpanii utwierdził dopiero będzie zapewniony, kiedy linia żeńska wyłączona zostanie od następcstwa tronu, w razie, jeśli Królowa Izabella nie będzie miała potomstwa płci męskiej. W takim przypadku korona dostanie się Franciszkowi de Paula, lub jego potomkom, płci męskiej.”

— Dnienniki tutejsze napełnione są dzisiaj wiadomościami o niespokojnych poruszeniach w Genui, Livorno, Mediolanie, Messinie, Reggio, i t. d. z lecz nie donoszą żadnego wiarogodnego faktu, któryby był ważnym pod względem politycznym. Na giełdzie w Marsylii krążała pogłoska, że Anglia wyładowała w Aukonie.

— W długim artykule o sprawach włoskich, *Journal des Débats* dowodzi, jak konieczna jest rzeźa Piusowi IX porządek i pokój, dla zapewnienia powodzenia wielkiego przedsięwzięcia, z którym Papież pragnie poleźyczę swoje imię. Do redakcji tego dziennika piszą z Rzymu, że wzburzenie marsów, z powodu ostatnich wypadków, powoli ustaje, i że dzięki energicznemu spółdziaaniu, jakie okazały Papieżowi, nowy Sekretarz Stanu, Pro-Gubernator Rzymu, gwardia narodowa, i w ogólnościale umiarkowane stronnictwo, rzad otrzymało znów przewagę, która zapewne nazawsze przy nim zostanie. Przeciwnie, *Journal des Débats* mocno nagania buntownicze roznachy w Fucci i Livorno: „Te wiadomości wiele nas zasmuciły, powiadają dziennikarze ministerialni. Spodziewaliśmy się, że Włosi, zrzekli się uprzedniego marzeń, zwróciły swoje usiłowania ku prawnom i pokojem tchnącym ulepszeniem i nigdy kusić się nie będą o wymuszenie oręzem od władz swoich powołań, które wówczas dopiero będą mogły być pożyteczne, kiedy się będą opierały na wzajemnym porozumieniu między rządem i narodem. Zmuszając rząd, aby stawał samoch tylko życiem wzburzonego ludu, znaczy to, że drogę rewolucji i znów rozpoczęć zgubne d świadczenia, którychby nie powinni zapominać na si za Alpejsey sąsiedzi”.

— W Montrze muszą teraz prawie codziennie blijać podejrzliwe przypuszczenia gazet opozycyjnych wzolem fonych wydziałów zarządu. Wezoraj dwa jego oświadczenie były skierowane przeciw dziennikom *Siecle et Courrier Francais*, które puscily w obieg fałszywe głoski odrzędnikach ministerstwa wojny i o nieprawnem przez nich pożyczaniu pieniędzy kupcem.

— Вчера скончался губернатор Дома Инвалидовъ, маршалъ Удино, герцогъ Реджю. Слышно, что маршалъ Бюжо, въ случаѣ, если не захочетъ принять должности военнаго министра, будетъ назначенъ, на мѣсто умершаго маршала Удино, великимъ канцлеромъ орденомъ Почетнаго Легиона.

— Принцъ Сиракузскій, братъ Короля Неаполитанскаго, прибылъ со свитою въ Бордо, куда также прѣѣхали сыновья Египетскаго намѣстника : Ахмедъ-бей, Измаиль-бей и Селимъ-бей.

— Изъ Отаити прибылъ въ Брестъ корабль *Meurthe*. Съ этимъ кораблемъ получено собственно-ручное письмо отайскихъ начальниковъ къ капитану Брюа, по случаю принятія Королевою Помаре покровительства Франції, а равно собственно-ручное письмо Королевы къ Королю французскому въ коемъ она доноситъ о семъ.

16 Сентября.

Вчера, до полудня, Люзи Депортъ была допрошена слѣдственнымъ судью, Г. Брюссе. Она подверглась судорожному припадку, когда узнала, что герцогъ Праленъ отравился и померъ. Она действительно только вчера получила извѣстіе обѣ этой печальной кончинѣ герцога.

— Въ газетѣ *Patrie* пишутъ: „Утверждаютъ, что одинъ изъ приближенныхъ Эспартеро проѣхалъ въ прошедшій Понедѣльникъ черезъ Парижъ въ Лондонъ, дабы убѣдить бывшаго регента къ скорѣйшему возвращенію въ Мадридъ, где новые министры ждутъ его съ нетерпѣніемъ.“ Въ *Gazette de France* присовокупляютъ, что это былъ генералъ Линажъ.

— Въ Гардскомъ департаментѣ открыта подписка для сбора приношеній на уплату денежной пени наложенной на Г. Теста. Въ журналахъ порицаютъ этотъ поступокъ.

— Въ Алжирскомъ Мониторѣ отъ 10-го с. м. пишутъ: „Съ запада получены неблагопріятныя донесенія о положеніи дѣлъ въ Мароккѣ. Сообщенія между Тазомъ и Ушдою почти вездѣ прерваны; это доказываетъ, что въ этой странѣ все еще продолжаются беспорядки и волненія. Однако, если бы между эмиромъ и Мароккскимъ Султаномъ произошло рѣшительное сраженіе, то извѣстіе о томъ достигло бы уже до нашихъ границъ. Въ Алжирѣ все спокойно. Въ восточной сторонѣ шеикъ Бу-Аока съ небольшими силами разбилъ скопища шерифа Мулея. Это служитъ наиболѣшимъ доказательствомъ расположения къ намъ Арабовъ, кой сами стараются укрощать непріязненные покушенія.“

— На сихъ дняхъ происходили извѣстные беспорядки въ Улицѣ Сентъ-Онорѣ; въ *Gazette des Tribunaux* извѣщаются, что пятая часть людей, арестованныхъ во время этихъ беспорядковъ, были иностранцы, и что ихъ тотчасъ отвезли, подъ прикрытиемъ, за границу.

— Здѣшніе оружейники и продавцы оружія вновь получили повелѣніе въ точности исполнять прежнія постановленія, въ слѣдствіе которыхъ они должны имѣть въ своихъ лавкахъ очень мало оружія и хранить его такъ, чтобы во время бунта нельзя было овладѣть имъ.

Англія.

Лондонъ, 11 Сентября.

Изъ Эдинбурга сообщаютъ: На дняхъ въ Голей-рудскомъ дворцѣ произведено было избрание 16-ти шотландскихъ лордовъ, кои будутъ засѣдать въ новомъ парламентѣ. За исключениемъ Виконта Арбутнота и лорда Рей, на мѣста коихъ поступили лордъ Эльфинтонъ и лордъ Ролло, всѣ прочіе вновь избраны.

— Въ *Times* напечатано: Всѣ извѣстія полученные нами изъ Парижа, согласны въ томъ, что французское правительство давно уже не находилось въ столь затруднительному положеніи какъ нынѣ, по поводу перемѣны положенія испанскихъ дѣлъ, угрожающей потерю плодовъ столькихъ жертвъ и усилий, и именно въ минуту ихъ собирания. И въ самомъ дѣлѣ, всѣкій, безпристрастно смотрящій на тамошнія события, можетъ быть убѣждѣнъ въ томъ, что новый испанскій кабинетъ вскорѣ уступитъ свое мѣсто прогрессистскому министерству подъ начальствомъ Эспартеро.

— Въ *Sunday-Times* напечатана статья, въ которой сказано: „Знаемъ изъ достовѣрного источника, что дѣятельно, но совершенно тайно занимаются вербованіемъ большаго числа ремесленниковъ для нашихъ ар-

— Marszałek Oudinot, Xiąże Reggio, Gubernator domu Invalidów, wczoraj zakończył życie. Słyszać, że Marszałek Bugeaud, w razie, jeżeli nie zechce przyjąć urzędu Ministra wojny, mianowany będzie, w miejscu Marszałka Oudinot, Wielkim Kanclerzem orderu legii honorowej.

— Xiąże Syrakuzy, brat Króla Neapolitańskiego, z orszakiem, przybył do Bordeaux, jako też Ahmed-Bey, Ismail-Bey i Selim-Bey, synowie Mehmeda-Ali, Wice-Króla Egiptu.

— Z Otahitu przybył do Brest okręt *Meurthe*. Przywiózł on własnoręczne listy pisane przez naczelników Otahtiskich do Gubernatora Bruat, z powodu przyznania protektoratu francuskiego przez Królowę Pomareh, oraz list własnoręczny tej Królowej do Króla Francuzów, donoszący o jej poddaniu się.

Dnia 16 września.

Wczoraj przed południem przesłuchana została przez Sędziego instrukcyjnego Broussais, pana de Luzy Desportes. Dostała konwulsji nerwowych, gdy się dowiedziała o otruciu i śmierci Xięcia Praslin. Rzeczywiście wczoraj dopiero powzięła pierwszą wiadomość o smutnym koncu Xięcia.

— Patrie donosi: „Zapewniono nas, że jedna z osób zaufanych Esparterego przejeżdżała w Poniedzi艂alek przez Paryz do Londynu, aby naklonić Ex Rejenta, iżby jak najprzedziej powracał do Madrytu, gdzie go z nieczepliwością nowe ministerstwo oczekuje. Gazeta Francuska dodaje, że osobą tą był Jeneral Linage.

— W departamencie Gard otworzoną została skadka na pokrycie kary pieniznej, na P. Teste nałożonej. Dzienniki oburzają się bardzo podobnem postępowaniem.

— Monitor Algierski z d. 10-go b. m., zawiera co następuje: „Kuryer z Zachodu przywiózł niepomyślnie wiadomości o stanie spraw w Maroku. Związki między Tazą i Uszda prawie wszędzie są przerwane, co służy za dowód, iż w owym nieszczęśliwym kraju istnieje jeszcze nieporządek i przesilenie. Jednakże, mimo tego wzburzenia, wiadomość o stanowczej walce między Emirem i Cesarem doszłaby już do naszych granic, gdyby podobna walka miała miejsce. Algieria cieszy się ciągłą spokojnością. Na wschodzie, Szeik Bu Aokas z małymi siłami rozproszył bandy zebrane przez Szeryfa Muleya. Nic lepiej nie pokazuje naszego wpływu, jak owe pokromienie zaburzeń przez samych Arabów.

— W tych dniach zaszły niespokojności na ulicy St. Honoré. Gazette des Tribunaux donosi, że piata część aresztowanych wicherzycieli była złożona z cudzoziemców, których natychmiast wywieziono pod eskortą za granicę.

— Tutejsi ruśnikarze i handlujacy bronią, otrzymali znowu rozkaz, aby ze wszelką scislością wypełniali po przednie zalecenia rządu, w skutku których, powinni utrzymywać w swoich sklepach małą tylko ilość broni, i chowac ją tak, iżby w chwili zaburzeń, wicherzyciele nie mogli ją dostać.

Anglia.

Londyn, 11 września.

Z Edynburga piszą: W przesz³o Srode odbyły siê w pałacu Holyrood wybory 16 Parów Szkockich, którzy zasiadać będą w nowym Parlamencie. Wyjawiwszy Wice-Hrabiego Arbuthnott i Lorda Reay, którzy są zastąpieni przez Lorda Elphinton i Lorda Rollo, wszyscy iuni zostali na nowo wybrani.

— W Times czytamy: Wszystkie wiadomości, które otrzymujemy z Paryża, zgadzają siê w tem, że rząd francuski od dawna nie znajdował siê w tak kłopotliwem położeniu jak teraz, z powodu obrotu interesów hiszpańskich, grożącego utratą owoce tuju poświęceń i usiłowań, właśnie w chwili jego zerwania. Jakoż každy jasno widzący rzeczy, zdaje siê byc przekonany, że nowy gabinet hiszpański wkrótce zastąpiony zostanie przez ministerstwo progresistowskie z Esparterem na czele.

— W Sunday-Times umieszczoneo artykuł, w którym powiedziano: Wiemy z wiarygodnego źródła, że czynnie, chociaż tajemnie, rząd trudni siê zaangażowaniem wielkiej liczby rzemieślników dla naszych arsenałów. Ciegle i inni

сеналовъ. Плотники и другие ремесленники нанимаются, за шиллингъ экстренной платы каждый вечеръ, съ тѣмъ, чтобы они обучались, три раза въ недѣлю, дѣйствительной службѣ. Ихъ увѣряютъ, что тѣ, которые завѣбруются, получать со временемъ постоянное мѣсто, между тѣмъ какъ прочимъ, не соглашающимся вступить въ службу, ничего не обѣщаютъ. Всѣ понимаютъ значеніе этихъ обѣщаній, и большая часть соглашаются на условія. Разумѣется, было бы прежде-временно рѣшать уже теперь вопросъ, противъ кого направлены всѣ эти приготовленія; но честолюбіе Франціи, положеніе дѣлъ въ Испаніи и въ Португаліи, движенія войскъ въ Италии, междуусобная война, угрожающая Швейцаріи, все это суть вопросы, которые легко могутъ побудить Англію къ интервенції. — Мы должны присовокупить, что съ нѣкотораго времени производились въ недоступныхъ для публики мѣстахъ и въ присутствіи высшихъ артиллерийскихъ офицеровъ, многочисленные опыты съ снарядами, и что редакторовъ газетъ просили не упоминать обѣ этихъ опытахъ. Еще недавно производили, въ Соутидѣ, разные опыты съ конгревовыми ракетами, улучшенными Г. Гадемъ и примѣненными преимущественно къ дѣйствію съ кораблей.⁶

Италия.

Римъ, 2 Сентября.

Во вчерашнемъ номерѣ *Blaicia* сообщаютъ, что въ полученномъ недавно изъ Вѣны отвѣтѣ къ Священному Престолу, Е. В. Императоръ изъявляетъ свое сожалѣніе о дурномъ впечатлѣніи, произведенномъ на Его Святѣйшество послѣдними Феррарскими событиями. Е. В. вовсе не думалъ вторгнуться въ чужія владѣнія, но воспользовался только принадлежащимъ ему правомъ, предоставленнымъ ему въ чисто упомянутой 103-й статьѣ акта Вѣнскаго конгреса; Е. В. никогда не имѣлъ намѣренія заимѣть какой либо части Церковной Области, въ которую онъ ни въ какомъ случаѣ не послалъбы войскъ, безъ приглашенія верховной главы церкви.

— Три Англійские военные корабли, „Альбіонъ“, „Родней“ и „Вангардъ“, явились недавно въ Аконской гавани, и бросили тамъ якорь.

— Кардиналъ Ламбрускини пріѣхалъ сюда сегодня, въ три часа по полуночи, изъ Чивитавекіи. Графъ Петръ Ферретти отправлялся къ нему на встречу до Форди-Гвида.

— Постройку разрѣщенныхъ Папою двухъ желѣзныхъ дорогъ, привели на себя два общества; одно имѣеть капиталъ въ 92,000, а другое въ 1,100,000 скуди.

— Есть разные способы гнать человѣка, — жертвою совершиенно новыхъ происковъ сдѣлался Чичеракіо. Этотъ простой городской обыватель, которому послѣднія события подали случай столкнуться съ высшими лицами, но который никогда не думалъ перешагнуть предѣловъ своего состоянія, съ нѣкотораго времени получаетъ со всѣхъ сторонъ письма, съ приглашеніемъ, чтобы онъ предупредилъ возрастающее зло, и благоразумными своими созѣтами поддерживалъ общественное благосостояніе, или же, чтобы по всякаго рода частнымъ дѣламъ ходатайствовать въ полиціи, въ стато-секретариатѣ, и даже у Папы. Въ письмахъ этихъ именуютъ его Его Высокопревосходительствомъ и не щадятъ никакой лести. Для предотвращенія этихъ насмѣшекъ и нахальствъ, наскучившій ими Чичеракіо вѣдѣлъ обнародовать отъ своего имени, во вновь издаваемой газетѣ *Speranza*, посвященной преимущественно національной гвардіи: что онъ всегда былъ и есть простой лишь горожанинъ, на титулы не имѣть никакихъ притязаній, и что ко всѣмъ этимъ господамъ, за коихъ онъ долженъ хлопотать, по ихъ проосьбамъ, не имѣть никакого дѣла; и потому просить, чтобы его избавили отъ такихъ возвышеній, присовокупляя однако, что онъ всегда готовъ доставлять помощь тамъ, где можетъ. Очевидно, что враги успѣха въ насмѣшку уговорили коварнымъ образомъ множество лицъ, чтобы этому благомыслѣщему другу народа досаждали такимъ образомъ, полагая при семъ что лестью быть можетъ учинѣть свести съ ума.

rzemieślniczej najmuja się, za jeden szylling nadzwyczajnej zapłaty na dzień, z warunkiem, aby się po trzy razy w tygodniu, w czynnej służbie ewiczyli. Zapewniają ich, iż ci, którzy zaciagnieni zostaną, otrzymają z czasem stałe miejsce, kiedy przeciwne innym, niezgadzającym się wejście do służby, nie wecale nie obiecują. Wszyscy pojmują znaczenie tych obietnic i większa część zgadza się na warunki. Ma się rozumieć, że byłoby rzeczą przedwczesna rozwiazywać zagadkę, przeciw komu są wymierzone takie przygotowania; ale duma Francji, stan interesów w Hiszpanii i w Portugalii, poruszenia wojsk we Wloszech, wojna domowa grożąca wybuchaniem w Szwajcarii, są to pytania, które łatwo mogą skłonić Anglię do interwencji. Wiuniemy dodać, że od niejakiego czasu czynione były w miejscowościach, dla publiczności niedostępnych, i w obec wyższych oficerów artyleryi, liczne doświadczenia z różnymi apparatami wojennymi, i że redaktorów gazet proszono nie czynić wzmianki o tych doświadczeniach. Niedawno także wykonano w Southtide, różne doświadczenia z racami Kongrewskimi, ulepszonemi przez P. Hall, i zastosowanemi mianowicie do działania z okrętów.⁶

Wrocław, 2 wrześniu.

Rzym, 2 września.

W numerze wezorajszym gazety *Bilancia* czytamy, że w nadesłanej niedawno z Wiednia odpowiedzi na notę Jego Świętobliwości, Cesarz Austryacki wynurza swoje uszbolewanie z powodu nieprzyjemnego wrażenia, jakie sprawiły na Jego Świętobliwość ostatnie wypadki w Ferrarze. Jego Cesarska Mość bynajmniej nie miał zamiaru wdzierać się do cudzych posiadłości, lecz użł tylko należego sobie prawa, zapewnionego mu tylko wzmiankowanym 103 artykułem aktu kongressu Wiedeńskiego. Jego Cesarska Mość nie myślał nigdy zabierać jakiekolwiek części Państwa Kościelnego, do którego w żadnym przypadku nie posiadały wojsk swoich, nie będąc do tego wezwany przez samego Papieża.

— Trzy angielskie okrѣty wojenne, *Albion*, *Rodney* i *Vanhurd*, ukazały się niedawno w porcie Akońskim i tam zarzuciły kotwice.

— Kardynał Lambruschini, przybył onegdaj w nocy o godzinie 3-ej z Civitavecchia do Rzymu. Hrabia Pietro Ferretti wyjeżdżał na jego spotkanie aż do Fordi Guida.

— Dozwoloniej przez Papieża budowy dwóch dróg żelaznych, podjęły się dwa towarzystwa, jedno z kapitałem 92,000 a drugie 1,100,000 skudów.

— Różne są sposoby prześladowania człowieka — ofiarą zupełnie nowej intragi stał się Ciceroacchio. Prosty ten obywatel miejski, któremu ostatnio wypadki podały sposobność zetknięcia się z wyższymi osobami, lecz który nie myślał nigdy przekroczyć granic sfery swego stanu, odbiera od niejakiego czasu ze wszech stron listy, w których wzywają go, już to aby zapobiegł wzrastającemu złemu, i mądrą swoją radą wspierał pomysłowość ogółu, już to, aby we wszelkiego rodzaju sprawach prywatnych, wstawał się do połowy, do Sekretariatu Stanu, a nawet do Papieża. W listach tych nadają mu tytuł Jaśnie Wielmożny i nie szczędzą najwysszańszczy pochlebstw. Dla zapobieżenia więc tym żartom i natręctwu, udzielony niem Ci- ceroacchio, kazał ogłosić w swoim imieniu, w nowo-wychodzącej gazecie *Speranza*, poświęconej szczególnie gwardyi narodowej: że zawsze jest sobie tylko prostym obywatelem miejskim, do tytułów żadnej pretensji nie rości, i ze wszystkimi temi panami, u których ma wyjedynać łaski o które go proszą, niemal nie do czynienia; uprasza zatem, aby go nadal od takich odezw uwoliono, dodając wszakże, iż zawsze gotów jest nieść pomoc, gdzie tylko może. Rzecz widoczna, że nieprzyjaciele postępu zrobili sobie żart, namówiony później mnóstwo osób, aby temu dobremu przyjacielowi ludu tym sposobem się naprzykrzali, lub też może pochlebstwem i głowę mu zawrócili.

Мадрид, 5 Сентября.

Министръ внутреннихъ дѣлъ, Г. Экозуро, издалъ вчера къ политическимъ начальникамъ провинцій, слѣдующій циркуляръ:

„Такъ какъ Ея Королевское Величество изволила разрѣшить, чтобы министерскій советъ предпринялъ соотвѣтственныя мѣры для прекращенія злоупотребленій печати по предмету, касающемся августьшней, священной и неприкосновенной личности Ея Величества, — поэтому министры опредѣлили слѣдующее: Ст. 1. Печатаніе и обнародование всякаго рода сочиненій и извѣстій, въ коихъ упоминается о домашней жизни Королевы или ея бракосочетаніи, воспрещаетъся. — Ст. 2. Периодическое изданіе, действующее вопреки распоряженію вышеприведеної статьи, будетъ запрещено, и линится денежной суммы, представляемой въ обезнеченіе изданія; сочиненія, нарушающія сіе постановленіе, будутъ конфискованы, а издатель и типографъ подвергены уплатѣ денежного взысканія въ 60,000 реаловъ. — Ст. 3. Сіе наказаніе опредѣляется безъ ограниченія другихъ наказаній, узаконенныхыхъ за преступленія, совершенныя противъ королевской особы и ея семейства.“

— Нѣкоторые журналы изъявляютъ чрезвычайную радость по поводу возвращенія милости Эспартеро. Въ *Eco del Comercio* королевскому декрету предшествуетъ слѣдующія восклицанія, напечатанныя большими буквами: „Да здравствуетъ Королева! Да здравствуетъ Изабелла! и т. д.“ Въ этомъ же журналѣ сообщаютъ, что когда Королевѣ предложили для подписания постановленіе, воспрещающее журналамъ разсуждать оличныхъ ея связяхъ, Ея Величество воскликнула: „Слава Богу! поняли мое сердце.“

— Нѣсколько уже дней какъ Король прекратилъ обыкновенія посѣщенія своихъ братьевъ въ Мадридѣ, и живеть весьма уединенно въ Пардо.

— Завтра имѣть послѣдователь обнародование постановленія, относительно немедленной продажи по-монастырскихъ имѣній.

— Говорить также объ уменьшениіи впускныхъ таможенныхъ пошлий, которое, какъ извѣстно, составляетъ постоянное стремленіе Мендизабала и цѣль естественнаго вмѣшательства Англіи.

Турция.

Константинополь, 27 Августа.

Католические Христіане въ Константинополѣ, совершили 22 Августа, (въ Воскресеніе), торжественный благодарственный молебенъ въ костелѣ св. Антонія, за спасеніе Папы Пія IX, отъ угрожающей ему опасности въ Римѣ. Послѣ Божественной литургіи, пропѣть былъ торжественный гимн *Te Deum*, съ аккомпанементомъ многочисленнаго и превосходнаго оркестра музыки, а вечеромъ устроена была блестательная иллюминація въ Перѣ. У входа въ костелъ св. Антонія, украшенаго цветами, а также соотвѣтствующими обстоятельству знаками и надписями, тѣсная внутренность кого не могла помѣстить и половины толпившагося народа, замѣчено было много Турковъ, заглядывавшихъ съ любопытствомъ во внутрь храма и Евреевъ, продававшихъ платки и другіе предметы съ изображеніемъ теперешняго Папы. Слышно также, что къ 28-му Августа, здѣшняя Ерейская синагога приготовляетъ особое торжество въ честь Пія IX.

— Въ Константинопольскомъ Вѣстнике отъ 21го Августа, напечатано слѣдующее: „Сегодня ко всемъ губернаторамъ, провинцій послано повелѣніе отобрать *exequatur* у греческихъ консуловъ, находящихся въ разныхъ гаваняхъ оттоманской имперіи; сверхъ сего черезъ месяц греческимъ кораблямъ будетъ воспрещено плаваніе близъ береговъ, если до того времени греческое правительство не доставить требуемаго Портю удовлетворенія.“

— Министръ иностраннѣй дѣлъ препроводилъ ноты къ посланникамъ иностраннѣй державъ съ уведомленіемъ объ этомъ постановленіи, основанномъ на отказѣ г-на Колетти въ удовлетвореніи, требуемомъ Портю.

ВИЛЬНА, въ Тип. Ф. Гликсберга—Печ. позвол. 23-го Сентября 1847 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. А. Мухинъ.

HISZPANIA.

Madryt, 4 wrzesnia.

Minister spraw wewnętrznych, P. Ecosuro, wydał wczoraj do politycznych Naczelników prowincji następujący okólnik:

„Ponieważ Jej Królewska Mość raczyła upoważnić Swoi Radę Ministrów do przedsięwzięcia stosownych środków, aby przytłumić nadużycia prasy, o ile te sięgają się do jej dostojeń, uświęconej i nietykalnej osoby, przeto Ministrowie postanowili co następuje: Art. 1. Drukowanie i ogłoszanie wszelkich pism, w których jest mowa o prywatnym życiu Królowej lub ojej małżeństwie, albo o jej dostojeń małżonku królewskim, jest zakazane. — Art. 2. Pismo periodyczne, dziające przeciw rozporządzeniu powyższego artykułu, będzie zwinięte i utraciło żądany podług prawa karyą pieniężną; gdyby zaś pismo ulotne działało przeciw powyższemu rozporządzeniu, będzie zabrane, a wydawca i drukarz podlegał karze pieniężnej 60,000 realow. — Art. 3. Powyższa kara wymierzoną będzie bez ograniczenia innych kar, prawami zastrzeżonych, za przewinienie przeciw osobie królewskiej i jej rodzinie.“

— Redośc niektórych dzienników z powodu przywrócenia Esparterego do fisk Królowej, jest nadzwyczajna. *Eco del Comercio* poprzedził dekret królewski następującymi, wielkimi literami wydrukowanymi wykrzyknikami: „Niech żyje Królowa! Niech żyje Izabellę! i t. d.“ Tente dziennik opowiada, że gdy Królowej przekształcono do podpisu dekret, zakazujący dziennikom rozwijania o jej osobistych stosunkach, zawołała: „Dzięki Bogu! zrozumieciście moje serce.“

— Od kilku dni Król zaniechał zwykłego odwiedzania braci swoich w Madrycie, i żyje bardzo samotnie w Pardo.

— Jutro ma być ogłoszone postanowienie, nakazujące niezwłoczną sprzedaż wszystkich dóbr klasztornych.

— Mówią także o zniszczeniu cel wchodowych, tej starej myśli Mendizabala i właściwego celu mieszania się Anglii.

Turecka.

Konstantynopol, 27 sierpnia.

Katoliccy Chrześcianie w Konstantynopolu, odprawili d. 22 sierpnia, (w Niedzieli) święte mszołstwo w kościele św. Antoniego, na podziękowanie Bogu za uratowanie Papieża Piusa IX z groźnego mu niebezpieczeństwa w Rzymie. Po uroczystej mszy św., nastąpiło nie mniejsze uroczyste odspiewanie *Te Deum*, przy towarzyszeniu iluzjoneru i dobranej muzyki, a wieczorem świętna illuminacja w Perę. Uwejścia do kościoła św. Antoniego, ozdobionego kwiatami, oraz stosownemi do okoliczności godłami i napisy, którego ciasny obręb nie mógł pomieścić połowy tłoczącej się rzeszy, widziano wielu Turków z gładzących z ciekawością wewnątrz, oraz Żydów, przedających chustki i inne przedmioty z wizerunkiem teraźniejszego Papieża. Słychać także, że na dzień 28 sierpnia, żydowska synagoga tutejsza, gotuje osobną pocztoszczę na cześć Piusa IX.

— W Kurjerze Konstantynopolińskim czytamy pod d. 21 sierpnia co następuje: „Wysłano dzisiaj do wszystkich Gubernatorów prowincji i rozbaz odbrania *exequatur* Kon-sulom greckim, zawierzytelniom w różnych portach państwa Ottomańskiego; nadto, odtąd za miesiąc wzbogacza będzie okrętem greckim żegluga nadbrzeżna, jeżeli do tego terminu rząd grecki nie udzieli żądanego przez Portę zadośćuczynienia.“

„Ministerspraw zagranicznych przesłał noty do Posłów wielkich mocarstw z zawiadomieniem ich, o tem postanowieniu, w skutku odmówienia przez P. Kolletti zadośćuczynienia żądanego przez Portę.“